

zaaknummer 2014W1214

Datum beslissing: 6 april 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.B.M. Kaaij, advocaat te Nijmegen,

tegen:

(wijlen) **[naam]**
geboren op [datum], overleden op [datum],
tijdens zijn leven lid van de Orde van het Heilig Kruis,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: aangeklaagde 1,

en

(wijlen) **[naam]**
geboren op [datum], overleden in [jaar],
tijdens zijn leven tot [jaar] lid van Orde van het Heilig Kruis,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: aangeklaagde 2,

en

(wijlen) **[naam]**
geboren op [datum], overleden op [datum],
tijdens zijn leven lid van de Orde van het Heilig Kruis,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen: aangeklaagde 3.

1. De procedure

Het klaagschrift met bijlage is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 2 oktober 2014.

Op 28 november 2014 is - namens pater [naam], prior provinciaal van de Orde van het Heilig Kruis - bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift met bijlagen ingekomen van mr. R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

Op 20 maart 2015 heeft het secretariaat van het Meldpunt een e-mail ontvangen van de juridisch adviseur mr. Kaaij, met als bijlage een brief van de heer [naam].

Op 27 maart 2015 heeft het secretariaat van het Meldpunt nog een e-mail ontvangen van de juridisch adviseur mr. Kaaij, met als bijlage per e-mail een aanvullende verklaring van de heer [naam].

Op 26 februari 2016 heeft het Meldpunt nog een 16-tal producties, als bijlagen bij het klaagschrift, ontvangen van mr. Kaaij.

Op 8 maart 2016 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt mondeling toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Kaaij.

Namens de Orde zijn verschenen pater [naam] en mr. Baetens, beiden voornoemd.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1 Klager had het misdienaar zijn als intens en bijzonder ervaren. Na de lagere school wilde klager dan ook priester worden. Van zijn ouders mocht klager echter niet naar het seminarie in [plaats] vanwege geruchten over seksueel misbruik. Klager mocht wel naar het [internaat] te [plaats]. Klager zat vanaf 1965 - hij was toen 12 jaar oud – daar intern op het internaat.

T.a.v. aangeklaagde 1:

Aangeklaagde 1 was werkzaam in het klooster. Klager en zijn vriend [naam] mochten de aquaria in het internaat en in het klooster om de veertien dagen verzorgen, onder toezicht van aangeklaagde.

Op een keer toen klager alleen was - in het schooljaar 1966/1967 - zei aangeklaagde dat hij een speciale vraag voor klager had en dat klager hem heel goed kon helpen. Aangeklaagde vertelde dat hij zwaar leed onder zijn astma en steeds grotere problemen had en dat zijn huisarts had gezegd dat klager hem daarmee kon helpen en zijn pijn kon verlichten. Als ze zouden afspreken dat klager bij aangeklaagde op zijn kamer langs zou komen, dan zou aangeklaagde het daarna minder benauwd hebben. Aangeklaagde praatte heel zachtjes; het mocht ook zeker aan niemand verteld worden, liet hij nog weten. Het was een zaak van hen beiden en de huisarts. Klager wist op dat moment eigenlijk helemaal niet waar aangeklaagde het over had en wat hij dan zou moeten doen. Klager zei tegen aangeklaagde dat als hij hem zou kunnen helpen, dat hij dat dan wel zou willen doen. Aangeklaagde liet daarna zien waar zijn kamer was.

De eerste afspraak vond plaats de eerstvolgende maandagavond. Aangeklaagde zei tegen klager dat jonge mannen levenssappen hebben en die komen langs dezelfde weg eruit als wanneer je plast. Dat levenssap was, zo zei aangeklaagde, een bijzonder medicijn en dat kon klager aan hem geven. Als klager hem zou helpen, dan zou aangeklaagde de oude munten die mensen in de collecteschaal deden voor klager apart houden en in een vaas boven op de kast voor hem bewaren. Klager moest zijn broek omlaag doen, waarna aangeklaagde voor klager op de grond knielde. Aangeklaagde betastte klagers kruis, liezen en bekkenbodem, buik en billen en nam daarna klagers piemel in zijn mond en begon er aan te zuigen. Klager vond dat afschuwelijk. Klager kon het alleen maar volhouden door te wachten totdat het voorbij was en daarna dan zo snel mogelijk weer proberen weg te komen. Het ‘medicijn’ is er op die manier nooit uitgekomen, want van een erectie was niet echt sprake. Aangeklaagde probeerde dan ook altijd nog de voorhuid te bewegen en langs klagers geslachtsdeel te wrijven. Hij zei dan

ook dat aangeklaagde maar rustig moest zijn en dat het toch fijn was. Klager had dan een schuldgevoel dat er geen ‘medicijn’ was uitgekomen, want hij deed dit toch op doktersadvies. Het is daarna nog vele malen gebeurd op de maandagavond, om de 2 à 3 weken, gedurende ruim een jaar. Tijdens de schoolvakanties vond het misbruik niet plaats.

Klager was niet het enige slachtoffer, zo bleek. Een keer zei aangeklaagde, terwijl hij voor klager geknield zat en klager aan het betasten was, dat klager zich beter waste dan [naam]. Klager heeft dit geheim nooit met [naam] kunnen delen. [Naam] wist, zoals later bleek, ook niet dat zij hetzelfde lot deelden.

In de periode van dit seksueel misbruik had klager zijn eerste zaadlozingen in de nacht. De opwinding zette klager aan tot masturbatie. Op de maandagavonden lukte een erectie echter helemaal niet. Klager kwam met zichzelf en met de situatie in de knoop. Aangeklaagde vroeg toen of klager het medicijn naar hem kon brengen. Klager kon het in een plastic capsule doen van een fotorolletje en op de bovenste plank zetten in de kast onder het aquarium. Het woord sperma is nooit uitgesproken. Klager heeft dat vele malen gedaan, maar op een gegeven moment kon hij het niet meer opbrengen. Klager heeft toen, op 14-jarige leeftijd, aangeklaagde verteld dat hij het niet meer kon.

Toen klager 15 jaar oud was stierf aangeklaagde, in [maand] [jaar]. Aangeklaagde zou zijn gestikt in een astma-aanval, zo kreeg klager te horen. Klager had een groot schuldgevoel. Hij was immers gestopt met aangeklaagde te helpen, hem nog langer het medicijn (sperma) te brengen en daarom was hij nu dood.

T.a.v. aangeklaagde 2:

Aangeklaagde was werkzaam op het internaat en op school.

Toen klager in de 2^e klas zat (13/14 jaar oud), lag hij een keer heel ziek in bed, in zijn chambrette. Iedereen was die dag al naar school. Aangeklaagde kwam in zijn onderbroek in de chambrette van klager en deed het gordijn dicht. Klager had hem niet horen aankomen en zag hem ineens bijna naakt bij zijn bed staan. Aangeklaagde ging over klager heen hangen en bewoog eerst met zijn neus langs klagers neus op en neer. Klager heeft toen van schrik zijn ogen gesloten en niet meer open gedaan. Daarna ging klager half bovenop klager liggen en bewoog zich met zijn zwaar behaarde borst op en neer, terwijl hij met zijn neus en lippen klagers hele gezicht en nek betastte. Klager verstijfde helemaal en kan zich nog de onaangename geur herinneren die uit zijn mond kwam. ‘Je bent toch zo’n mooie en fijne jongen’, zei aangeklaagde tegen klager. Daarna ging hij weg zonder verder iets te zeggen.

Klager heeft later van anderen gehoord dat zij aangeklaagde ook handtastelijk vonden. Er is echter hierover door niemand een verklaring op papier gezet.

T.a.v. aangeklaagde 3:

Aangeklaagde was ziekenbroeder op het internaat. Op de bovenste verdieping van het internaat was de spreekkamer van aangeklaagde. Klager beet nagels en dat mocht niet. Aangeklaagde zou klager hiervan af helpen. Aangeklaagde trok klager altijd naar zich toe en zette hem op zijn schoot, met zijn rug en billen krachtig tegen zijn borst en buik aan en zijn wang tegen die van klager. Met zijn handen hield aangeklaagde de polsen van klager stevig vast en dan moest klager goed kijken naar iedere nagel. Klager voelde zich in deze greep altijd ontzettend in het nauw en veel te dicht bij elkaar.

Ter zitting heeft klager verklaard dat aangeklaagde heen en weer wiebelde, terwijl klager bij hem op schoot zat.

Klager wilde dit dwingende lichamelijke contact niet, er was echter geen ontkomen aan. Dat nare ritueel heeft zich maandenlang herhaald, misschien wel een jaar lang, maar dan wel met grotere tussenpozen. Het nagelbijten werd heel streng en vasthoudend gecontroleerd. Als het niet goed was gegaan, kneep hij heel hard in klagers arm of pakte hij klager stevig beet bij zijn oor. Soms fluisterde hij ook iets in klagers oor met zijn mond bijna in zijn oor. Wat er onder de pij van aangeklaagde ondertussen allemaal gebeurde, daar heeft klager destijds niet bij stil gestaan, pas veel later wel.

Het misbruik speelde zich tijdens het eerste jaar af en aan het begin van het tweede jaar (1966-1967). Klager heeft daarna nooit meer nagels gebeten.

De vraag is of bovenstaande gedragingen van aangeklaagde als ziekenbroeder vallen onder de definitie van seksueel misbruik in deze procedure. Klager meent van wel, gezien het onnodig op schoot moeten zitten bij aangeklaagde, en het dwingende lichamelijke contact tegen de wil van klager. Klager had hier last van.

Klager kan zich nog goed herinneren dat zijn vrienden [naam] en [naam] plotseling opgenomen moesten worden in het ziekenhuis. Blindedarmontsteking van de macaroni, werd gezegd. Een paar dagen later kreeg klager ook een onbekende soort buikpijn. Met die klacht kwam hij bij aangeklaagde. Klager moest zich toen helemaal ontkleden en eerst op zijn rug op de onderzoekstafel gaan liggen. Klager werd overal zeer lang betast, tot in zijn kruis, en aangeklaagde pakte met zijn handen ook steeds klagers piemel beet vanaf meerdere kanten. Klager vond dit zeer onprettig en intimiderend. Daarna moest klager zich omdraaien en op de tafel knielen, als een hondje op handen en knieën. Aangeklaagde deed een plastic handschoen aan en ging eerst met één en daarna met twee vingers in klagers anus. Steeds dieper, alsof hij roerde in zijn darmen. Aangeklaagde vroeg meerdere keren of het pijn deed. Het was nogal pijnlijk, heeft klager geantwoord. Klager kan zich herinneren dat hij bij het aankleden heel raar op zijn benen stond, alsof hij geen onderlijf meer had. Klager moest naar het ziekenhuis. Klager werd daar eigenlijk niet echt meer onderzocht. Er werd wel door een arts een paar keer stevig in de buik van klager geduwd, maar zeker geen onderzoek via de anus zoals aangeklaagde had gedaan. De volgende dag werd klager geopereerd. Klager hoorde de chirurg later zeggen dat er geen ontsteking was.

Klager meent dat ook deze bovenstaande gedragingen van aangeklaagde als ziekenbroeder vallen onder de definitie van seksueel misbruik in deze procedure, gezien de onnodige (extra) handelingen door aangeklaagde, tegen de wil van klager. De handelingen die de arts daarna in het ziekenhuis heeft verricht, waren heel anders.

2.2 Na de dood van aangeklaagde 1 was klager helemaal de weg kwijt, was hij gevoelloos en afstandelijk en kreeg hij concentratieverlies en black-outs op school en later op de universiteit. Er was ook geen persoonlijk contact meer met zijn ouders en broers en zussen. Klager kreeg ook last van een stijve kaak en ging tandenknarsen. Via zanglessen heeft klager geprobeerd om de stijve kaak weer ontspannen te krijgen.

Het is pas veel later - toen hij 16/17 jaar oud was - tot klager doorgedrongen dat het verhaal van aangeklaagde over het advies van de huisarts niet anders dan een leugen kon zijn.

Klager had/heeft last van het stellen van grenzen en geen 'nee' kunnen zeggen, waardoor mensen misbruik van hem konden/kunnen maken, met als gevolg dat klager zichzelf weer kwijtraakt(e). Klager had en heeft problemen om (affectieve) relaties aan te gaan. Hij heeft altijd weer de relaties moeten stoppen om ruimte en rust voor zichzelf te kunnen scheppen.

Klager heeft gedurende meer dan 20 jaar intensief zangonderwijs gevolgd en therapieën ondergaan. Hij wordt nog steeds door veel mensen begeleid. Door de jaren heen heeft klager vanaf 1987 vele psychoses gekregen. Hij is eenmaal opgenomen geweest. Klager is zeer lange tijd zoekende geweest naar passend werk.

In 2010 heeft klager de Commissie Deetman aangeschreven. Door de publiciteit over het seksueel misbruik binnen de RKK werd klager - en zijn lichaam - weer onrustig. Oude wonden gingen weer open en klager werd zich er steeds meer van bewust dat de kerkelijke instituten dienen te worden aangesproken en niet langer hun verantwoordelijkheden moeten ontlopen. De behoefte om een klacht in te dienen bij de Klachtencommissie werd groter in 2014.

2.3 Het doel van de klachtenprocedure voor klager is om gehoord te worden, zodat deze klachtenprocedure een bijdrage kan leveren aan het meer verwerken van hetgeen hem is overkomen, erkenning van de klacht alsmede erkenning van het leed dat door dit misbruik is ontstaan. Klager verzoekt de Klachtencommissie de klacht gegrond te verklaren en te adviseren dat er door de Orde spijt wordt betuigd.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagden zijn overleden en kunnen geen weerwoord geven. Namens de prior provinciaal van de Orde van het Heilig Kruis heeft mr. Baetens een reactie opgesteld.

T.a.v. aangeklaagde 1:

Aangeklaagde was van [datum] tot zijn overlijden werkzaam op [internaat].

De door klager tegen deze aangeklaagde geformuleerde klacht is voor de prior provinciaal moeilijk herkenbaar. Er zijn over aangeklaagde en over zijn functioneren geen andere klachten bekend. Bij de Orde was aangeklaagde niet bekend wegens astmatische klachten. Hij leed wel aan een ernstige vorm van reuma en zenuwpijnen, die vermoedelijk ook de oorzaak van zijn overlijden hebben gevormd.

Vast staat dat algemeen steunbewijs tegen deze aangeklaagde ontbreekt.

De klacht was aanvankelijk ook niet onderbouwd met specifiek steunbewijs. Dit is later wel uitgebreid overgelegd door klager. Hierdoor is er thans voldoende steunbewijs aanwezig voor de gegrondverklaring van de klacht.

T.a.v. aangeklaagde 2:

In [maand] [jaar] werd aangeklaagde benoemd tot onderdirecteur van het internaat te [plaats].

In [jaar] trad aangeklaagde uit en verkreeg dispensatie op [datum].

Uit de overgelegde stukken volgt geen aanwijzing dat aangeklaagde ooit een voorkeur voor seksueel getinte omgang met jongens zou hebben gehad. Op de voorgrond treedt juist de behoefte om het leven te delen met een vrouw.

Helaas kan ook deze aangeklaagde niet meer worden gehoord. Het klaagschrift biedt noch algemeen noch specifiek steunbewijs. De klacht is dan ook te weinig onderbouwd om tot een gegrondverklaring te kunnen komen.

Ten aanzien van aangeklaagde 3:

In de door klager genoemde jaren 1966-1967 was aangeklaagde inderdaad ziekenbroeder op het [internaat].

Aangeklaagde is overleden en kan niet meer worden gehoord over de klacht. Dat betekent dat de prior provinciaal de klacht evenmin kan bevestigen of ontkennen. Wel zijn onlangs bij de

Klachtencommissie drie andere klachten tegen aangeklaagde in behandeling genomen (klachtnummers 2014W1251, 2014W1200 en 2011T442). Die klachten zijn grotendeels van andere inhoud, maar bevatten deels ook een bezwaar tegen door deze ziekenbroeder verricht medisch onderzoek. Er is een andere klacht die specifiek een bezwaar omvat tegen het uitgevoerde rectaal toucheren. In zoverre is er dus zeker wel sprake van algemeen steunbewijs. In tweede instantie is er ook enig specifiek steunbewijs overgelegd.

In het klaagschrift is wel terecht de vraag opgeworpen of de verweten gedragingen wel als seksueel misbruik gekwalificeerd kunnen worden.

4. De beoordeling

4.1 Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2 Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten ten aanzien van aangeklaagden moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

Weliswaar is ten aanzien van aangeklaagde 3 door mr. Baetens bestreden dat de verweten gedragingen als seksueel misbruik gekwalificeerd kunnen worden, maar naar het oordeel van de Klachtencommissie is daarvan wel sprake. Een kind van 14 jaar oud ter controle vanwege nagelbijten van achteren stevig vastpakken, op schoot, waarbij aangeklaagde zijn wang tegen die van klager legt en daarbij wiebelend heen en weer beweegt, dient naar het oordeel van de Klachtencommissie te worden aangemerkt als seksueel misbruik en zeker in het licht van de handeling die daarnaast nog heeft plaatsgevonden, te weten het verrichten van een rectaal toucher bij een kind van die leeftijd. Het verrichten van een rectaal toucher bij buikpijnklachten is geen gebruikelijke medische handeling, en zeker niet als er daarbij zelfs twee vingers worden gebruikt. Deze handeling was niet alleen (medisch gezien) onnodig - zo bleek ook later in het ziekenhuis (tijdens het onderzoek van klager door de arts werd immers geen rectaal toucher verricht), maar werd bovendien ook uitgevoerd door een medisch niet deskundig noch bevoegd persoon. Een en ander bezien in onderling verband en samenhang (het op de omschreven wijze op schoot nemen van klager ter controle van nagelbijten en het uitvoeren van een rectaal toucher met twee vingers) maakt dat er naar het oordeel van de Klachtencommissie zeker sprake is van seksueel misbruik. Van een normale taakuitoefening van een ziekenbroeder is geen sprake geweest.

T.a.v. aangeklaagden 1 en 3:

4.3 Er zijn bijna vijftig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagden verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagden zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie acht aannemelijk dat klager door aangeklaagde 1 gedurende ruim een jaar om de 2 à 3 weken - met uitzondering van de schoolvakanties - onzedelijk is betast,

afgetrokken en gepijpt. Daar het daarbij niet tot een zaadlozing bij klager kwam, werd klager op een gegeven moment niet meer gepijpt door aangeklaagde, maar heeft klager zijn sperma in potjes voor aangeklaagde aangeleverd. Dit gebeurde onder de bedreiging en psychologische druk van aangeklaagde, dat klager hem, volgens het advies van de huisarts, met dit 'levenssap'/'medicijn' kon helpen en in leven houden, daar aangeklaagde 1 zwaar leed onder zijn ziekte.

De Klachtencommissie acht ten aanzien van aangeklaagde 3 aannemelijk dat hij klager meermalen op schoot stevig heeft vastgepakt, waarbij hij met klager heen en weer wiebelde en zijn wang tegen die van klager heeft gelegd. Daarnaast heeft hij klager een keer onzedelijk betast en heeft hij bij klager ten onrechte met twee vingers een rectaal toucher uitgevoerd.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld, in het klaagschrift en ter zitting.

Ten aanzien van aangeklaagde 1 wordt zijn verklaring daarnaast ondersteund door de overgelegde verklaring en e-mail van de heer [naam], die destijds samen met klager verantwoordelijk was voor het onderhoud van het aquarium in het internaat. Ook hij is door aangeklaagde meermalen seksueel misbruikt, onder het mom dat aangeklaagde voor zijn gezondheid 'levenswater' nodig had, waarbij de heer [naam] zichzelf in het bijzijn van aangeklaagde moest aftrekken en waarna aangeklaagde de piemel van klager verder afzoog. Voorts acht de Klachtencommissie de inhoud van de volgende overgelegde verklaringen dienstig als steunbewijs:

- De verklaring van mevrouw [naam] d.d. 19 mei 2015: al vanaf 1990 is mw. [naam] op de hoogte van het seksueel misbruik op het internaat door twee broeders en een pater. Klager heeft haar verteld dat hij een enorm schuldgevoel had gehad over de dood van één van de broeders. Deze had hem namelijk benaderd met de vraag om medicijnen aan hem te geven. Dat konden alleen jonge jongens doen. De broeder had dit met de huisarts overlegd. Toen klager op een gegeven moment besloot dit niet meer te willen doen, is de broeder in kwestie binnen enkele maanden overleden. De dood van deze man was volgens klager zijn schuld en hij had nergens hulp kunnen vragen.
- De verklaring van mevrouw [naam] d.d. 22 april 2015: de vriendschap met klager dateert al van begin jaren zeventig. Al gauw was mw. [naam] op de hoogte van het misbruik door een aantal Kruisheren in [plaats] en van wat klager daar als 13/14-jarige meemaakte. De namen van broeder [naam] en broeder [naam] zijn dikwijls gevallen.
- De verklaring van mevrouw [naam] d.d. 9 mei 2015: In 1987 heeft klager verteld over het seksueel misbruik door de Kruisheren, wat er gebeurd was en dat daardoor die kostschool-periode een verschrikkelijke tijd voor hem is geweest. Ook dat hij zich heel lang schuldig heeft gevoeld over de dood van een broeder en dat hij daarvoor in therapie was.
- De verklaring van mevrouw [naam] d.d. 15 november 2015: In de jaren 2002/2003 heeft klager tijdens een training verteld over het misbruik in [plaats], door een zekere broeder [naam]. Het thema van misbruik is in die periode nog een paar keer in verschillende facetten voorbij gekomen. Telkens was dat zeer indringend en emotioneel.

Ook ten aanzien van aangeklaagde 3 wordt de verklaring van klager ondersteund door de inhoud van de hierboven aangehaalde verklaringen van mevrouw [naam] en mevrouw [naam]. Voorts wordt zijn verklaring ondersteund door twee andere door de Klachtencommissie tegen deze aangeklaagde gegrond verklaarde klachten (bekend onder de zaaknummers 2014W1200 en 2014W1251). Met name laatst genoemde zaak kent grote overeenkomsten met de zaak van

klager. Daarnaast is er eerder nog een klacht ingediend tegen aangeklaagde (bekend onder zaaknummer 2011T442).

4.4 Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagden met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 13/14 jaar oud. Aangeklaagden waren voor hem personen in wie hij vertrouwen moest kunnen stellen. De Klachtencommissie kan ook zeker het schuldgevoel begrijpen waarmee klager in zijn jeugd jaren te maken heeft gehad, dat het overlijden van aangeklaagde 1 door hem kwam, omdat hij na enige tijd aangeklaagde zijn 'levenssap'/'medicijn' - dat hij volgens doktersadvies nodig had - had onthouden. De grote impact die deze leugen van aangeklaagde 1 met zich mee heeft gebracht is des te kwalijker.

4.5 Gelet op het feit dat aangeklaagden zijn overleden kunnen tegen hen geen maatregelen meer worden genomen. De gegrondverklaring van de klacht, alsmede de erkenning van het leed dat klager is aangedaan en een oprechte spijtbetuiging kunnen wellicht bijdragen aan de vermindering van dat leed.

4.6 Over een financiële vergoeding kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de kerkelijk gezagsdrager kan klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

T.a.v. aangeklaagde 2:

4.7 De verklaring van klager, zoals weergegeven in het klaagschrift en zoals ter zitting afgelegd, is op de Klachtencommissie helder en consistent overgekomen. Bij de beoordeling van de voorliggende zaak dient de Klachtencommissie echter de vraag te beantwoorden of er zodanige feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen, dat de verklaring van klager voor een objectieve derde aannemelijk is.

4.8 De Klachtencommissie heeft geconstateerd dat bij het Meldpunt geen andere meldingen of klachten zijn binnengekomen met betrekking tot seksueel misbruik door deze aangeklaagde en in de rapportage van de Commissie Deetman wordt aangeklaagde ook niet genoemd als vermoedelijke dader. Voorts heeft de Klachtencommissie vastgesteld dat ook het onderzoek in de archieven van de Orde geen informatie over mogelijk seksueel misbruik door aangeklaagde heeft opgeleverd.

Weliswaar is de verklaring, zoals hierboven reeds aangehaald onder 4.3, van mevrouw [naam] voorhanden ('...seksueel misbruik op het internaat door twee broeders en een pater...'), maar aangezien er geen andere verklaringen noch algemeen steunbewijs voor handen is acht de Klachtencommissie de inhoud van deze ene verklaring ontoereikend om te kunnen oordelen dat er zodanige feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen, dat de klacht van klager voor een objectieve derde aannemelijk is.

4.9 De Klachtencommissie moet op grond van het voorgaande vaststellen dat voor het feit dat klager heeft gesteld onvoldoende (algemeen/specifiek) steunbewijs, dan wel aanknopingspunten zijn gevonden voor de aannemelijkheid van de klacht. Hoewel zij zich realiseert dat dit voor klager zeer teleurstellend is, moet de Klachtencommissie de prior provinciaal van de Orde van het Heilig Kruis adviseren de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ongegrond te verklaren. De Klachtencommissie wil hierbij opmerken, dat dit niet betekent dat door haar wordt uitgesloten dat klager door aangeklaagde seksueel is

misbruikt. Op grond van de voorhanden informatie kan zij echter niet tot het oordeel komen dat het misbruik door aangeklaagde voldoende aannemelijk is geworden.

4.10 Indien in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen, dan bestaat voor klager de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de prior provinciaal van de Orde van het Heilig Kruis, Provincie van de Zalige Theodorus van Celles, de klacht

- ten aanzien van aangeklaagden 1 en 3 gegrond te verklaren;
- ten aanzien van aangeklaagde 2 niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 6 april 2016 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, dr. P.J.A. van Panhuis en mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

mr. G.A.M. Stevens,
voorzitter

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.